

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: A2022/4887

A2022/4887

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG AMSTERDAM
Beslissing van 20 oktober 2023 op de klacht van:

A,
wonende te B, klaagster,
gemachtigde: mr. Y. Ersoy, werkzaam in Amsterdam,
tegen

C,
orthopedisch chirurg,
werkzaam te B,
verweerder, hierna ook: de orthopedisch chirurg, gemachtigde: mr. A.C. de Die,
werkzaam te
Amsterdam.

1. De zaak in het kort

1.1 Verweerder heeft op 4 oktober 2021 bij klaagster via een kijkoperatie de meniscus in de rechterknie verwijderd. Enige maanden daarna is bij klaagster trombose in deze knie vastgesteld.

1.2 Klaagster verwijt verweerder dat hij bij en na de door hem uitgevoerde operatie onzorgvuldig heeft gehandeld. Daarnaast is een deel van de door klaagster ingediende klachten gericht tegen een collega van verweerder en tegen het ziekenhuis waar verweerder werkt.

1.3 Het college komt tot het oordeel dat de klacht, voor zover die tegen anderen dan verweerder is gericht, niet ontvankelijk is. Daarnaast is het college van oordeel dat verweerder niet tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. Hierna licht het college dat toe.

2. De procedure

2.1 Het college heeft de volgende stukken ontvangen:

- het klaagschrift met de bijlagen, ontvangen op 16 september 2022;
- het verweerschrift met de bijlagen;
- het aanvullende klaagschrift met de bijlagen;
- het proces-verbaal van het op 24 januari 2023 gehouden mondelinge vooronderzoek.

2.2 De zaak is behandeld op de openbare zitting van 8 september 2023. De partijen zijn verschenen en zij werden bijgestaan door hun gemachtigden. Hetgeen daarbij werd besproken is, ten behoeve van klaagster, van en naar het Engels vertaald door tolk/vertaler mevrouw D, eveneens ter

zitting
aanwezig.

3. De feiten.

3.1 Klaagster (geboren in 1987) heeft zich in september 2021 gemeld bij een collega van verweerder in het E (hierna: het ziekenhuis) in verband met klachten aan de rechterknie. Uit onderzoek bleek een volledig gescheurde voorste kruisband van oudere datum, waarvoor tot dat moment in overleg met klaagster een niet-operatief traject werd gevolgd, en een recent gescheurde meniscus. In overleg is besloten op korte termijn de meniscus te verwijderen via een kijkoperatie en is besloten tot een conservatieve behandeling van de kruisband.

3.2 Omdat verweerder ruimte had in zijn operatieschema is deze operatie op 4 oktober 2021 door hem uitgevoerd. Nadien heeft verweerder klaagster gezien voor een reguliere controle op 15 oktober 2021. In verband met aanhoudende klachten heeft hij haar op 22 november 2021 opnieuw gezien. Toen is besloten een eenmalige injectie in de knie te geven tegen de zwelling en een nieuwe MRI te laten maken. Na dit gesprek is klaagster naar -en terug- van F gevlogen. Op 7 december 2021 hebben partijen elkaar in verband met de uitslag van de MRI telefonisch gesproken.

3.3 In de loop van december is klaagster naar G en H gevlogen. Omdat zij in die periode klachten bleef houden, heeft zij in H een arts bezocht die trombose in de rechterknie heeft vastgesteld. Tot dezelfde diagnose kwam een door "I" ingeschakelde orthopedisch chirurg die, in opdracht van de verzekeraar van klaagster, een second opinion uitbracht.

3.4 Mede naar aanleiding van een door klaagster ingediende klacht bij het ziekenhuis hebben partijen nadien nog schriftelijk met elkaar gecorrespondeerd, waarna dit college op 16 september 2022 de onderhavige klacht ontving.

4. De klacht en de reactie van de orthopedisch chirurg

4.1 Volgens klaagster hebben verweerdere collega en verweerder een onjuiste behandelwijze gekozen. Daarnaast had verweerder haar, gezien het feit dat zij rookt en anticonceptie gebruikt, profylactische antistolling dienen voor te schrijven. Ook verwijt klaagster verweerder dat hij tijdens de nacontroles de trombose bij klaagster niet heeft gediagnostiseerd of vermoed. Tenslotte verwijt klaagster het ziekenhuis in het algemeen een onvoldoende medische behandeling te hebben gegeven.

4.2 Verweerder heeft het college verzocht de tegen hem gerichte klachtonderdelen ongegrond te verklaren.

4.3 Het college gaat hieronder verder in op de standpunten van partijen.

5. De overwegingen van het college

De ontvankelijkheid

5.1 Bij het antwoord op de vraag of de orthopedische chirurg tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld in de zin van art. 47, eerste lid, van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (Wet BIG) staat zijn persoonlijk handelen centraal. Voor zover klaagster met haar klachtonderdelen het oog heeft gehad op verwijtbaar handelen van anderen kan zij niet ontvangen worden in haar klacht. Dat betekent dat het college de klacht niet-ontvankelijk zal verklaren voor zover die is gericht tegen het handelen van verweerders collega en voor zover die is gericht tegen het ziekenhuis in het algemeen.

De criteria voor de beoordeling

5.2 De vraag is of de orthopedisch chirurg de zorg heeft verleend die van hem verwacht mocht worden. De norm daarvoor is een redelijk bekwame en redelijk handelende zorgverlener. Bij de beoordeling wordt rekening gehouden met de voor de zorgverlener geldende beroepsnormen en andere professionele standaarden. Dat een zorgverlener beter anders had kunnen handelen is niet altijd genoeg voor een tuchtrechtelijk verwijt.

De beoordeling door het college.

5.3 Klaagster verwijt verweerder een onjuiste ingreep te hebben verricht. Naar haar mening had er, gezien de problemen met de voorste kruisband aan dezelfde knie, beter gekozen kunnen worden voor een operatie waarbij die kruisband gelijktijdig werd gecorrigeerd. Verweerder heeft ter terechtzitting nader toegelicht waarom er voor hem geen reden was de door klaagster en zijn collega afgesproken operatie niet te willen uitvoeren. Het college is van oordeel dat verweerder niet tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld door de operatie uit te voeren. Gezien de hem op voorhand bekende informatie, waaronder klaagsters dossier met daarin vermeld de problemen aan haar knie, en de tussen klaagster en verweerders collega gemaakte afspraken, was er op dat moment voor hem geen reden de geplande operatie niet uit te voeren of de geplande operatie uit te breiden naar een hersteloperatie van de voorste kruisband. De overeengekomen operatie was, gezien klaagsters

situatie, een vaker gekozen behandeling en redenen waarom verweerder op dat moment anders hadden moeten beslissen zijn het college, ook niet in hetgeen klaagster daarover aanvoert, niet gebleken.

Dit klachtonderdeel zal dan ook ongegrond worden verklaard.

5.4 Klaagster verwijt verweerder verder dat hij haar geen profylactische antistolling heeft

voorgeschreven en verwijst daarbij naar de inhoud van een door haar overgelegd onderdeel van de richtlijn Antitrombotisch beleid. Verweerder stelt evenwel dat dit onderdeel van deze richtlijn (die ziet op anticonceptie en trombose in de algemene bevolking) niet van toepassing is in dit geval, maar dat het (door hem overgelegde) onderdeel van de richtlijn Antitrombotisch beleid dat ziet op 'Tromboseprofylaxe bij arthroscopische ingreep van de knie' van toepassing is. Het college

stelt vast dat de door verweerder genoemde richtlijn de richtlijn is die van toepassing is op de bij klaagster uitgevoerde ingreep en dat die derhalve dient te worden betrokken bij de beoordeling van dit klachtonderdeel. Nu volgens die richtlijn het overwegen van profylactische antistolling is beperkt tot twee categorieën (patiënten met een uitgebreide arthroscopie en patiënten met een trombose in de voorgeschiedenis), waaronder klaagster niet valt, heeft verweerder volgens deze richtlijn gehandeld. Naar het oordeel van het college was er in dit geval geen reden voor verweerder om daarvan af te wijken, ook niet in de door klaagster genoemde omstandigheid dat zij rookt en anticonceptie gebruikt, zodat ook dit klachtonderdeel ongegrond zal worden verklaard.

5.5 Ten slotte verwijt klaagster verweerder dat hij tijdens de nacontroles, ondanks de door haar

geuite klachten, geen trombose heeft gediagnostiseerd of vermoed. Ter onderbouwing van haar

stelling stelt klaagster dat haar knie tijdens de nacontroles gezwollen, rood en glanzend was. Zij

verwijst daarbij naar een door haar overgelegd fysiotherapeutisch rapport, een brief van haar

verloofde en naar door haar overgelegde foto's van haar benen. Verweerder daarentegen stelt dat er,

gezien zijn bevindingen tijdens die nacontroles, geen enkele aanwijzing bestond om aan trombose te

denken. Hij zag weliswaar een enigszins gezwollen knie maar dat paste bij de kort daarvoor

uitgevoerde ingreep. Hij heeft geen zwelling of roodheid van het onderbeen waargenomen. Verweerder

verwijst ter onderbouwing van zijn stelling naar zijn aantekeningen in klaagsters dossier waarin

hij van roodheid of glans geen melding heeft gemaakt. Hij stelt daarbij dat hij dat

anders

uiteraard zou hebben vermeld en daarnaar zou hebben gehandeld.

5.6 Het college stelt vast dat de lezingen van partijen over de toestand van klaggster knie bij

de nacontroles verschillen zodat de vraag voorligt of aan de hand van de overgelegde stukken kan

worden gezegd dat verweerder op het moment van de nacontroles trombose had dienen te diagnosticeren

of te vermoeden. In dit verband stelt het college vast dat uit de door klaggster overgelegde brief

van haar fysiotherapeut weliswaar blijkt dat, ten tijde van de nacontroles bij verweerder, de

knie-flexie nog beperkt was maar de fysiotherapeut daarbij geen melding maakt van door hem

waargenomen roodheid of glans bij de knie. Voor wat betreft de door klaggster overgelegde foto's

overweegt het college, dat - nog daargelaten de vraag wanneer de verschillende foto's zijn gemaakt

- foto's een dusdanig vertekend of verkleurd beeld kunnen geven dat daaraan noch in het voordeel,

noch in het nadeel van klaggster doorslaggevende betekenis kan worden toegekend.

Klaagsters

verloofde schrijft in zijn verklaring dat klaggsters knie en enkel twee weken na de operatie erg

gezwollen waren, dat haar huid glanzend en opgerekt was en er rode verkleuringen op haar been

waren. Daar tegenover staan de aantekeningen van verweerder in het medisch dossier van klaggster

waarin van roodheid en glans geen melding wordt gemaakt. Het college is op grond van het

vorenstaande van oordeel dat niet vastgesteld kan worden dat verweerder tijdens de nacontroles

aanwijzingen voor trombose heeft gemist. De enkele verklaring van klaggsters verloofde over hetgeen

hij heeft waargenomen, acht het college onvoldoende om te twijfelen aan de juistheid van de

stelling van verweerder dat hij bij de nacontroles geen roodheid of glans heeft waargenomen. Dat

betekent dat ook dit klachtonderdeel ongegrond zal worden verklaard.

Slotsom

5.7 Uit de overwegingen hiervoor volgt dat de tegen verweerder gerichte klachtonderdelen ongegrond

zijn.

6. De beslissing

Het college:

- verklaart klaggster niet-ontvankelijk voor zover de klachtonderdelen zijn gericht op het

handelen van verweerders collega en het ziekenhuis in het algemeen;

- verklaart de klacht voor het overige ongegrond.

Deze beslissing is gegeven door A. van Maanen, voorzitter, E. Pans, lid-jurist,

H.W.B. Schreuder, A.M.J.S. Vervest en R.L. Diercks, leden-beroepsgenoten,
bijgestaan door
E.A. Weiland, secretaris, en in het openbaar uitgesproken op 20 oktober 2023.